

[Arbejdsministeren]

Spm. nr. S 1095Til *arbejdsministeren* (24/4 85) af:**Carsten Andersen (SF):**

»Betyder den del af lovindgrebet i overenskomster og arbejdsmarkedsaftaler, som træffer bestemmelse om nedsættelse af paritetiske nævn på det offentlige område, at der lovgivningsmæssigt er tillagt organisationer, der ikke har forhandlingsret i overenskomst- og aftalespørgsmål, en arbejdsretligt forpligtende forhandlingsret, og i bekræftende fald hvilke områder omfattes, og i hvor lang tid gælder denne forhandlingsret?«

Begrundelse

I lovforslaget og bemærkningerne hertil lægges der vægt på, at det er det arbejdsretlige system, der skal pådømme de ved indgrebet forlængede overenskomster og aftaler og vel også de indførte ændringer.

Såfremt dele af de ved lov forlængede overenskomster er indgået ved forlig eller aftale med organisationer, der ikke har forhandlingsret, på vegne af forhandlingsberettigede organisationer, vil det ikke være forpligtende for den organisation, der er holdt udenfor.

Endvidere må det ud fra almindelig arbejdsretlig praksis være sådan, at såfremt der sker overtrædelse af de enkeltelementer i forlig eller aftaler, som er indført ved den ikke-forhandlingsberettigede organisation, er det den organisation, der har indgået aftalen, der bærer ansvaret.

Spørgsmålet gælder ikke den situation, hvor overenskomstens tekst bliver besluttet af opmanden for de paritetiske nævn.

Svar (2/5 85):**Arbejdsministeren** (Grethe Fenger Møller):

Lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. bygger på allerede indgåede kollektive overenskomster og aftaler, idet det alene er sådanne, der forlænges eller fornys ved nævnte lov.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, har det været regeringen magtpåliggende, at loven i mindst muligt omfang ændrede det gældende overenskomstsysteem, og det har derfor ikke været regeringens intention at ændre på, hvilke

organisationer der er forhandlingsberettigede eller forpligtede i forhold til de forlængede eller fornyede kollektive overenskomster og aftaler.

I det omfang der måtte opstå spørgsmål om, hvilke organisationer der er forhandlingsberettigede eller forpligtede i henhold til de ved loven forlængede eller fornyede kollektive overenskomster og aftaler, må dette afgøres efter de sædvanlige fagretlige regler for de pågældende områder, jfr. lovens § 14.

Hvad særlig angår de paritetiske nævn – herunder de efter § 11 oprettede nævn – har disse en selvstændig kompetence, der er direkte afledt af loven, helt på samme måde som den opmand, der skal udpeges efter § 12, såfremt nævnene ikke når til enighed – for nævnene efter § 11 inden den 15. maj 1985.

Spm. nr. S 1096Til *statsministeren* (25/4 85) af:**Albrechtsen (VS):**

»Vil regeringen på baggrund af de sørgelige erfaringer med det rødbedefarvede EF-pas opgive dansk anvendelse af dette flop?«

Begrundelse

Af oplysningerne i Radioavisen den 24. april 1985 og Politiken den 25. april 1985 kan man forstå, at det nye EF-pas har været en fuldstændig fiasko.

Danske turister er ligefrem blevet truet med retssag, fordi de søgte at komme ind i Holland på deres nye EF-pas. En sådan limpind får man ikke de hollandske pasmyndigheder til at hoppe på. Heller ikke de belgiske pasmyndigheder lod sig overrumple, men lukkede først de danske turister ind i Belgien, efter at udenrigsministeriet var gået ind i sagen.

Nu har de fleste af de andre EF-lande klogeligt valgt at lade Danmark – og et par enkelte lige så magtfulde stater – være forsøgskaniner i dette projekt, og derfor har disse lande fornuftigvis udskudt forsøget på at tvinge folk til at bruge denne ubestemmeligt misfarvede sag.

Spørgeren går ud fra, at den danske regering nu vil meddele de andre EF-lande, at forsøget desværre blev en fiasko, og at dets fortsættelse derfor langt fra kan anbefales,